

APOSTOŁ Czyżyński

Czasopismo Parafii św. Judy Tadeusza w Krakowie - Czyżynach

Nr 2(2012)
Czerwiec 2012

Czasopismo Parafii
św. Judy Tadeusza
w Krakowie – Czyżynach
ul. Wężyka 6, 31-580 Kraków
tel. +48 12 647 94 88
parafiaczyzny@gmail.com
www.parafiaczyzny.pl

Redakcja:

ks. Bartłomiej Pępek
(redaktor naczelny)

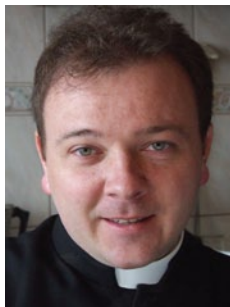
ks. Czesław Sandecki
Delfina Kościółek
Dominika Kurek
Maria Tota
Lidia Grzebinoga
Józef Zydrón

skład komputerowy:
Barbara Turek

Redakcja czasopisma „Apostół
Czyżyński” zaprasza wszystkich
chętnych do współpracy przy
jego powstawaniu.

Kontakt z redakcją:

- w kancelarii parafialnej
w każdy wtorek
w godz. 16.00–17.30
- apostolczyzynski@gmail.com

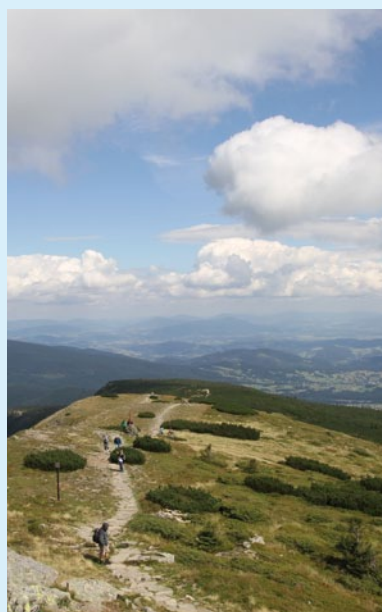
Zbliżają się wakacje...

Zbliżają się wakacje. Dla wielu z nas czas zastużonego odpoczynku. Wielu poczyniło już plany wyjazdów i zagospodarowania wolnych chwil, wielu dopina już podróżne walizki. Redakcja „Apostoła Czyżyńskiego” chce wszystkich drogich Czytelników zachęcić, by i w wolnej chwili sięgnęli po nasze parafialne czasopismo. Mamy nadzieję, że przysłuży się ono do jeszcze lepszego wykorzystania wakacyjnych dni. Można bowiem w bieżącym numerze znaleźć strawę dla ducha: artykuły dotyczące kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa, który szczególnie jest nam bliski w miesiącu czerwcu. Lektura może stanowić okazję do wspomnień – szczególnie zainteresować mogą uczniów klas drugich szkoły podstawowej oraz ich bliskich – artykuły i zdjęcia dotyczące uroczystości Pierwszej Komunii Świętej, którą przeżywaliśmy w maju. Osobom związanym ze szkolną pracą, które zaczną tęsknić za międzylekcyjnymi dzwonekami, namiastkę szkolnej atmosfery mogą przybliżyć te części naszego pisma, które zostały stworzone przez wspólnotę uczniów i nauczycieli Szkoły Podstawowej nr 156. Niezdecydowani co do formy spędzenia wakacji mogą znaleźć podpowiedź w zachęcie do uczestnictwa w pieszkiej pielgrzymce na Jasną Górę, czy też do zaangażowania się we wspólny wypoczynek na wzór grupy osób niepełnosprawnych działającej w naszej parafii. Oczywiście w numerze znajdą także swój kącik dzieci. Na prośbę czytelników zamieszczamy także podstawowe informacje dotyczące funkcjonowania naszej parafii.

Dziękujemy jednocześnie wszystkim, którzy z uznaniem i wyrozumiałością przyjęli poprzedni (wznowiony po długiej przerwie) numer „Apostoła Czyżyńskiego”, a szczególnie tym, którzy napisali do nas poprzez pocztę e-mail. Zachęcamy do dalszej współpracy.

Życzymy wszystkim wspaniałych, pełnych Bożej radości wakacji.

ks. Bartłomiej

W numerze:

Słowo proboszcza	3	Z historii Szkoły Podstawowej nr 156 w Czyżynach	12
Modlitwa wakacyjna	3	Uroczyste otwarcie sali muzealno-multimedialnej Sapiehowka w Szkole Podstawowej nr 156	13
Uwierz Miłości	4	„Czyżyki” – czyżyńska wspólnota	14
Straż Honorowa Najświętszego Serca Pana Jezusa	6	Kącik dla dzieci	16
Wyjątkowa Noc	7	Duszpasterstwo w parafii św. Judy Tadeusza	19
Dobra Matko	7		
W drogę z nami	8		
Pierwsza Komunia Święta	10		

Słowo proboszcza...

Drodzy Parafianie!

Wyrażam radość, że niedługo po numerze pierwszym, ukazuje się kolejny numer *Apostoła Czyżyńskiego*. Mam więc nadzieję, że nasze pismo będzie się ukazywać systematycznie, towarzysząc wspólnocie parafialnej w przeżywaniu duszpasterskich wydarzeń. By jednak tak się stało, potrzebne jest Wasze zaangażowanie. Dlatego kieruję do Was, Drodzy Parafianie, serdeczny apel o podjęcie współpracy z Redakcją *Apostoła*. Zachęcam do dzielenia się swoją wiedzą, wspomnieniami, ale także pytaniami, pomocą w nawiązaniu kontaktów z ciekawymi ludźmi. Kierujcie do nas artykuły, listy, wiersze... Bardzo bym chciał, aby *Apostoł Czyżyński*, obok wymiaru religijnego, stawał się także kompetentnym źródłem informacji o naszej parafii, ludziach tu żyjących, historii, tradycjach...

Kończy się rok szkolny. W naszej parafii był to czas bogaty w wydarzenia zarówno o charakterze duszpasterskim, jak i materialnym. Dokonaliśmy kapitalnego remontu schodów prowadzących do kościoła (wraz z podjazdami), został postawiony nowy krzyż misyjny, pojawiły się nowe lampy oświetlające główne wejście. Zostało również przeprowadzonych wiele innych remontów w pomieszczeniach duszpasterskich na plebanii.

A z wydarzeń duchowych... 68 dzieci z klas II, w niedzielę 20 maja, przystąpiło do I Komunii św., 94 uczniów z klas III gimnazjum przyjął Sakrament Bierzmowania. Przeżyaliśmy wizytację kanoniczną Ks. Kardynała Stanisława Dziwisza. Na jej zakończenie nasza parafia otrzymała relikwie bł. Jana Pawła II. To tylko kilka z tych znaczących wydarzeń. Obok nich dokonywała się codzienna duszpasterska posługa

związana z nauczaniem, katechizacją, dyżurami w kancelarii, pracą z grupami, posługiwaniem chorym, sprawowaniem sakramentów...

W okresie wakacji chcemy wykonać nowe nagłośnienie do kościoła i podjąć inne, niezbędne prace remontowe. Czujemy się szczególnie przynaglani zbliżającą się w naszej parafii Peregrynacją Obrazu *Jezu ufam Tobie* oraz relikwii św. S. Faustyny i bł. Jana Pawła II (18–19 marca 2013 r.). To piękne duchowe przeżycie będzie poprzedzone 8-dniowymi misjami, które w terminie 9–17 marca 2013 r. poprowadzą OO. Paulini. Pragnę przypomnieć, że ostatnie misje odbyły się w naszej parafii, jak informuje napis na krzyżu misyjnym, w 1999 r. pod przewodnictwem Księży Sercanów.

Dziękuję Wam, Drodzy Parafianie, za zrozumienie, ofiarność i z troską o naszą parafię. Szczególne słowa podziękowania kieruję do członków wszystkich grup religijnych ubogacających życie naszej wspólnoty. Jestem wdzięczny Wszystkim Wam za ofiarowany czas, gorliwość i wszelkie działania podejmowane w trosce o pogłębienie życia religijnego naszej parafii i piękno parafialnego kościoła.

Wszystkim życzę dobrych, bezpiecznych wakacji. Nie zapomnijcie o Bogu, niedzielnej Eucharystii i obowiązkach wynikających z wiary. Niech wakacje i urlopy – czas odpoczynku, który jest darem Boga – służą regeneracji ciała, ale i ubogaceniu ducha. Niech w tym czasie towarzyszy Wam obfite Boże błogosławieństwo i opieka naszego Patrona, św. Judy Tadeusza.

Z darem modlitwy
ks. Czesław Sandecki
proboszcz

Modlitwa wakacyjna

*Pomóż nam, Maryjo,
w czasie tych wakacji,
abyśmy osłaniali
nasze życie ciszą,
bo Ty wiesz jak to czynić:
ciszą oczekiwania i skupienia,
ciszą czujności i przejrzystości,
ciszą ubóstwa i pokory,
ciszą cierpliwości i wytrwałości.*

*Pomóż nam, Maryjo,
w czasie tych wakacji dostrzec
ciszę pierwszego stworzenia,
ciszę nocy, ciszę źródeł i gór,
ciszę morza,
ciszę nieskończonych
przestworzy.*

*Pomóż nam, Maryjo,
Ciszo Nazaretu, wziąć dystans
od napastliwego hałasu, zgietku
niepotrzebnych słów i plotek.
Naucz nas milczeć
pośród szumu naszego serca,
w którego głębi
możemy umieścić
Słowo Twojego Syna
Jezusa Chrystusa.*

*Pomóż nam, Maryjo,
w czasie tych wakacji,
abyśmy żyli w ciszy
Twojej obecności,
w ciszy Twojej miłości,
w ciszy Twojej łaski.*

*Pomóż nam, Maryjo,
w czasie tych wakacji,
abyśmy lepiej przeżywali
wspólny czas razem z rodziną,
zwrócili uwagę na nasze dzieci,
naszych bliskich,
przyczyniali się do pogłębienia
relacji i zaufania z nimi,
do zaofiarowania ciszy,
słuchania muzyki
i miłości przyrody.
Pomóż nam ofiarować
wszystkim naszym braciom
więcej wsparcia, przyjaźni
i nadziei.*

Uwierz Miłości

Każdemu człowiekowi serce kojarzy się z miłością. Przeróżne serduszka przyklejane na liścikach, prezentach, gadżety itp. mają pomóc bardziej nieśmiałym wyrazić swoje uczucia. To co oferuje nam biznes i co pojawia się w mass mediach informuje nas pośrednio, że na rynku jest „zapotrzebowanie” na miłość. Poszukując miłości, trzeba najpierw zastanowić się nad tym, czym ona jest, i jak kochać, by czuć się szczęśliwym. Czy wystarczą nam wzniosłe, ale przelotne uczucia? Może potrzeba stałego poświęcenia czy cierpiętnictwa? Można byłoby analizować rozumienie miłości w sztuce i literaturze, ale czy nie prościej sięgnąć od razu do źródła?

Święta Małgorzata Maria Alacoque otrzymała wielką łaskę ujrzenia tego źródła: zobaczyła SERCE JEZUSA... Zrozumiała objawione jej tajemnice i wszystko nam przekazała. W latach 1673–1689, podczas modlitwy przed Najświętszym Sakramentem otrzymała dar wizji i objawień. Określały one naturę, cel oraz praktyki kultu Najświętszego Serca Jezusa. W jednym z listów adresowanych do o. Jana Croiset pisze: „*Boskie Serce ukazało mi się jak gdyby na tronie z płomieni, bardziej jaśniejące niż słońce i przejrzyste niczym kryształ, ze swoją czcigodną raną. Otaczała je korona cierniowa, symbolizująca zniewagi uczynione Mu przez nasze grzechy. Nad Nim wznosił się krzyż, mający oznaczać, że już od pierwszych chwil Wcielenia (...) krzyż był wbity w to Serce. Jezus zaś wyjaśnił mi, że tym, co kazało Mu stworzyć plan ukazania ludzkości swojego Serca, ze wszystkimi zawartymi w Nim skarbami miłości, łaski, miłosierdzia, uświęcenia i zbawienia, jest Jego gorące pragnienie bycia kochanym przez ludzi i uchronienia ich przed potępieniem, do którego tak wielu z nich popycha szatan. Chrystus pragnie więc, ażeby ci, którzy zechcą oddać Mu całą swą miłość, cześć i chwałę, zostali hojnie obdarzeni skarbami Boskiego Serca*”.*

* Guido Vignelli, *W nim złożyć wszelką nadzieję*, Kraków 2007.

A oto skarby Boskiego Serca, które wyrażają się w danych nam obietnicach:

Obietnice Serca Jezusowego

1. Obdarzę ich wszystkimi łaskami, potrzebnymi w ich stanie życia.
2. Zgoda i pokój będą panowały w ich rodzinach.
3. Będę sam dla nich pociechą we wszystkich smutkach i utrapieniach życia.
4. Będę ich ucieczką w ciągu całego ich życia, a szczególnie w godzinie śmierci.
5. Błogosławić będę wszystkim ich zamiarom.
6. Grzesznicy znajdą w mym Sercu niewyczerpane źródło miłosierdzia.
7. Dusze oziębłe staną się bardziej gorliwe.
8. Dusze gorliwe wzniosą się do wyższej doskonałości.
9. Ześlę obfite błogosławieństwo na te domy, w których obraz mego Serca będzie zawieszony i czczony.
10. Obdarzę kapłanów łaską wzruszania nawet najbardziej zatwardziałyh serc.
11. Imiona tych, którzy rozpowszechniać będą nabożeństwo do Mego Boskiego Serca, zostaną w Nim zapisane i na zawsze w Nim pozostaną.
12. Wszystkim tym, którzy przez dziewięć kolejnych z rzędu pierwszych piątków miesiąca przystąpią do Komunii św. dam łaskę ostatecznej skrucy; nie umrą oni w stanie niełaski ani bez sakramentów św., a moje Serce będzie dla nich ucieczką w ostatniej godzinie.

Obietnice te zostały dane w tym celu, by wierzący, spełniając swoje zasadnicze obowiązki religijne, odnieśli przez to jak największe korzyści duchowe. Zapoznajmy się bliżej z drugą i dwunastą obietnicą przekazaną nam za pośrednictwem świętej zakonnicy.

Jezus jest źródłem; z Niego bierze początek życie Boże w człowieku. Trzeba tylko przybliżyć się do Niego, trwać w Nim, by mieć to życie. A czymże jest to życie, jak nie początkiem świętości człowieka! Świętości, która jest w Bogu i którą człowiek może osiągnąć przy pomocy łaski. Wszyscy pragniemy pić z Boskiego Serca, które jest źródłem życia i świętości (...)

Kontemplujmy Serce Jezusa, które jest źródłem życia, gdyż przez nie dokonało się zwycięstwo nad śmiercią. Ono także jest źródłem świętości, gdyż w nim zostaje przezwyciężony grzech, który jest przeciwnikiem duchowego rozwoju człowieka. Z Serca Pana Jezusa bierze początek świętość każdego z nas.

*Jan Paweł II
(Elbląg, 6 czerwca 1999 r.)*

Figura Pana Jezusa przy Kaplicy Papieskiej pod Turbaczem

Drua obietnica

Zgoda i pokój będą panowały w ich rodzinach

To co się obecnie dzieje w rodzinach, to zapewne bardzo nurtujący problem. Widzimy wiele skłóconych małżeństw, w których panuje złość, nienawiść, przekleństwo, zgorszenie czy wszelkie formy uzależnienia. W takich rodzinach, na pozór religijnych, nie ma miejsca dla Pana Boga. Jest miejsce dla kogoś lub czegoś innego. Główny akcent coraz częściej pada na potrzebę posiadania. Ważniejsze jest „mieć” niż „być”. Coraz częściej brakuje czasu dla najbliższych, dziecko staje się przeszkodą w robieniu kariery... itd. Slogan, obecnie tak często powtarzany: „czas to pieniądz”, stał się dla wielu pierwszym przykazaniem. W tak uformowanych rodzinach, ich członkowie nie mają dość siły, by wrócić na właściwą drogę życia. Dlatego Pan Jezus, dając tę obietnicę, zapewnia, że złączy wszystkich węzłem swej miłości. Bóg odwraca w zagubionych rodzinach hierarchię wartości, mówiąc im: „czas to Miłość”. Przyszliśmy bowiem na świat w rodzinie. Jesteśmy przez to odpowiedzialni za siebie nawzajem, rodzice za dzieci, dzieci za rodziców – nie tylko w sprawach materialnych, ale także tych, które odnoszą się do Boga. Inaczej mówiąc, rodzina powinna być „małym Kościołem”, w którym poznajemy Boga i Nim żyjemy. Sam Bóg, który jest Miłością, składa nam tę obietnicę, a przecież na Nim możemy polegać bez żadnego ryzyka.

Dwunasta obietnica

„wielka obietnica” – pierwsze piątki miesiąca

Ostatnia z obietnic, zwana „wielką obietnicą”, jest najważniejszą dla naszego zbawienia. Chrystus obiecuje wszystkim łaskę ostatecznego pojednania, jeżeli z zaangażowaniem wypełnią praktykę, której warunkiem jest przystąpienie przez dziewięć kolejnych pierwszych piątków miesiąca do Komunii św. oraz (uwaga!) związana z nią właściwa intencja. Intencją tą jest miłość i wynagrodzenie Sercu Jezusowemu za grzechy własne i rodzaju ludzkiego. Wyrazić ją można słowami: „*Panie Jezu, w zjednoczeniu z Sercem Twym Najświętszym, w duchu miłości i wynagrodzenia, ofiaruję Ci przyjmowanie przeze mnie Komunii św. przez kolejne dziewięć pierwszych piątków miesiąca*”. Jest to szczególnie ważne, bowiem bez tej intencji, uczynionej na początku praktyki, ponawianej potem w każdy pierwszy piątek, nie można powiedzieć, że się ją właściwie odbyło. Dlatego też dla pewności warto ją powtórzyć kilka razy w swoim życiu. Nie można zmienić dnia przyjęcia Komunii św. ani przerwać kolejnych dziewięciu pierwszych piątków. Komunię św. należy przyjmować w stanie łaski uświęcającej. Ten, kto jest w stanie grzechu ciężkiego, musi otrzymać przebaczenie w sakramencie pokuty. Do spowiedzi św. można przystąpić w sam pierwszy piątek lub wcześniej. Istnieje oczywisty związek przyczynowy między praktyką dziewięciu pierwszych piątków a wytrwaniem przy Bogu na zawsze. Już sam fakt, że ktoś podejmujący tę praktykę przystępuje do spowiedzi i Komunii św. akurat w pierwszy piątek miesiąca, sugeruje myśl, że cały ten miesiąc ma być czasem szczególnego życia wiarą. To zaś, że ma to być dziewięć kolejnych miesięcy, nasuwa przejrzystą aluzję do czasu, jakiego potrzebuje dziecko, żeby móc pojawić się na tym świecie. Trudno więc nie zauważyć, że praktyka dziewięciu pierwszych piątków zawiera w sobie program nowego, pogłębionego nawrócenia, które ma się dokonać sakramentalną mocą Bożą, a nie przez ludzkie tylko postanowienia i wysiłki. Czas przeznaczony na duchowe odnowienie jest w tej praktyce wystarczająco długi, aby człowiek mógł się w swoim nawróceniu ugruntować. Istnieje zatem uzasadniona nadzieja, że katolik, który przez dziewięć miesięcy wytrwał w życiu wiary, nigdy już z drogi Bożej nie zejdzie i śmierć, choćby przyszła niespodziewanie, nie zastanie go odwróconym od Boga. Jeśli natomiast odbywał pierwsze piątki z nastawieniem złej woli, że powróci do grzesznego życia, byłoby to świętokradztwo, a co najmniej praktyka magiczna, mająca niewiele wspólnego z pobożnością. Św. Małgorzata Maria podkreślała, iż Jezus dotrzyma obietnic pod warunkiem, że będziemy Go kochać i naśladować, „żyjąc w zgodzie z Jego świętymi prawami”. Znakiem zaś owocności tej praktyki będzie wierność na drodze Bożych przykazań.

Skoro Jezus tak wiele dla nas uczynił, odpowiedź miłością na Jego Miłość.

Lidia Grzebinoga

Straż Honorowa Najświętszego Serca Pana Jezusa

Pod tą nazwą modli się i działa w Kościele stowarzyszenie, którego zadaniem jest otoczyć Serce Jezusa czcią, miłością i wynagrodzeniem za grzechy swoje i wszystkich ludzi. W tym celu każdy z członków Straży Honorowej obiera sobie jedną godzinę w ciągu dnia i stara się ją przeżyć w łączności z Boskim Sercem, wypełniając jak najlepiej swoje zajęcia i obowiązki, a w duchu miłości i wynagrodzenia, myślą stając przed Chrystusem obecnym w tabernakulum.

Straż Honorowa powstała 13 marca 1863 r. w Klasztorze Sióstr Wizytek w Bourg we Francji. Siostra Maria od Najświętszego Serca otrzymuje wizję tarczy zegara, odtwarza go na papierze, przedstawia przełożonej i jeszcze tego samego dnia w godziny zegara wpisują się siostry z klasztoru w Bourg. Wkrótce inne klasztory zaczęły też praktykować godzinę obecności przed Chrystusem eucharystycznym. W ten sposób spełniły się słowa św. Franciszka Salezego, który powiedział: „*Pragnąłbym, aby cierniowa korona wokół Serca Jezusa została zastąpiona przez koronę ludzkich serc*”. Dzieło to, przekroczywszy mury klasztorne, szybko rozprzestrzeniło się w Europie i poza nią.

W Polsce Straż Honorowa powstała przy kościele Sióstr Wizytek w Krakowie w 1869 roku jako Bractwo, które w roku 1919 zostało podniesione do godności Arcybractwa. Aktualnie Straż Honorowa działa w ponad 300 parafiach na terenie całej Polski. Wspólnoty te pod kierunkiem księży-opiekunów i zelatorów pogłębiają kult Eucharystii poprzez Msze św. wynagradzające, adoracje Najświętszego Sakramentu i Godziny Święte.

Przy naszej parafii Arcybractwo działa od 14 kwietnia 1994 roku. Założycielem grupy był śp. ks. prałat

Jan Gwizdoń. Aktualnie naszym opiekunem duchowym jest ks. proboszcz Czesław Sandecki. Grupa ma troje zelatorów, są to: p. Wanda Powroźnik, p. Maria Klasa i p. Kazimierz Jałoszyński. Skarbnikiem jest p. Adam Rogoziński.

Jako Arcybractwo chętnie uczestniczymy w życiu parafii. Aktywnie włączamy się w różne nabożeństwa parafialne np. adorujemy Pana Jezusa w Ciemnicy, włączamy się w procesje, niosąc sztandar Straży Honorowej, obraz Serca Jezusowego i zapalone świece przy baldachimie. Systematycznie, przez cały rok, gromadzimy się w naszym kościele:

- w każdy czwartek o godz. 17.15 na modlitwie różańcowej w intencji Ojca Świętego, kapłanów i Ojczyzny,
- w każdy piątek o godz. 17.30 w kaplicy Jezusa Miłosiernego na koronce do Bożego Miłosierdzia odmawianej w intencji Ojczyzny, osób chorych i grzeszników całego świata,
- w pierwszy czwartek miesiąca odprawiamy Godzinę Świętą wynagradzającą Boskiemu Sercu za grzechy nasze i całego świata,
- w pierwszy piątek miesiąca uczestniczymy we Mszy Świętej wynagradzającej NSPJ; modlimy się wtedy w intencji ks. opiekuna i członków Straży Honorowej.

Naszymi modlitwami pragniemy przyczynić się do większej chwały Bożej, aby Najświętsze Serce Pana Jezusa przyciągnęło jak najwięcej ludzi do składania zadośćuczynienia Boskiemu Sercu za wszelką zniewagę, zapomnienie, niewdzięczność i ludzkie grzechy. Modlimy się za Ojca Świętego, za kapłanów, o powołania kapłańskie i wzajemnie za siebie – za członków Straży Honorowej oraz o dalszy rozwój Arcybractwa w naszej parafii.

Aby wzrastać duchowo i wypełniać rzetelnie obowiązki statutowe, troszczymy się o naszą formację. W pierwszy czwartek miesiąca, przed Godziną Świętą, o godzinie 16.15 odbywają się spotkania modlitewno-formacyjne. Składają się na nie głównie: modlitwa, czytanie i rozważanie Pisma Świętego, refleksja nad aktualnym nauczaniem Kościoła, śpiew pieśni, jak również omawianie bieżących spraw związanych z działalnością grupy.

Obrazem działalności Arcybractwa Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa w naszej parafii jest prowadzona „Kronika”, w której chronologicznie zapisujemy wydarzenia oraz różne prace w grupie. Prowadzona jest również gabłota, która propaguje kult Serca Jezusowego oraz informuje o różnych wydarzeniach kościelnych. Posiadamy też sztandar i obraz-zegar Straży (fundacja śp. ks. prałata Jana Gwizdonia i członków Arcybractwa).

Do Arcybractwa należą 63 członków. Stanowimy gromadkę bardzo oddaną Najświętszemu Sercu Pana Jezusa, rozmodloną, zżytą, o rodzinnej atmosferze. Pragnąc rozwoju Arcybractwa, modlimy się: *Duchu Święty Boże – natchnij serca parafian i spraw, aby jak najwięcej osób wstąpiło w szeregi Straży Honorowej NSPJ.*

Osobom zainteresowanym pragniemy przekazać, że przynależność do grupy strażowej umożliwia postęp w doskonałości chrześcijańskiej przez pracę nad sobą i zwalczanie wad, uświęcenie przez spotkania miesięczne, pielgrzymki i liczne odpusty. Ponadto w kościele Sióstr Wizytek w Krakowie odprawiane są w każdym miesiącu po dwie Msze św. za żywych i za zmarłych członków Straży Honorowej.

Zel. Wanda Powroźnik

Niezapomniane chwile

Wyjątkowa Noc

Któż z nas nie zna teleturnieju „Familiada”? Lubimy dopingować drużyny w to niedzielne popołudnie, niejednokrotnie przed czasem odpowiadając na zadawane im pytania. Zastanawiałam się niedawno, jakie padłyby odpowiedzi, gdyby jedno z pytań brzmiało: „wyjątkowa noc w roku”? Na pewno jako pierwsza – noc sylwestrowa; potem może noc świętojańska; noc Bożego Narodzenia; noc poślubna; kto wie, może ostatnio tak popularna noc muzeów... A Ty, jak myślisz? Ja czekałabym na tę jedną odpowiedź, tę szczególną. Nie wiem, czy padłaby ona na antenie, być może i nie zostałaby ujęta w sondażach. I za bardzo bym się tym nie zdziwiła. Zapewne, drodzy Parafianie, oczekujecie jej ode mnie. Jest ona znana tysiącom, a może milionom Polaków, lecz tak często o niej zapominamy. To noc czuwania!!! To szczególna noc w roku, kiedy ofiarujemy nasz czas, trud, swoje zmęczenie, i stajemy przed Naszą Matką – Maryją, aby dziękować i upraszać dla siebie i najbliższych potrzebne łaski na tak niespokojny dla nas nadchodzący czas. Jest wiele miejsc na świecie uświęconych Matczyną obecnością. Najbardziej znane to Lourdes, Fatima, La Salette, Gietrzwałd... Ale jest jedno „miejsce, gdzie Maryja jest zawsze obecna, tym miejscem jest Jasna Góra”. Te słowa wypowiedział sam kardynał Stefan Wyszyński.

Tegoroczna noc czuwania przypada w szczególnym błogosławionym dla nas czasie. Z 29 na 30 czerwca 2012 roku (z piątku na sobotę), po zakończeniu roku szkolnego, dlatego młodzież szczególnie będzie miała Bogu i Maryi za co dziękować. Ten czas i miejsce Stróża Jasnogórscy oddają do dyspozycji naszej wspólnocie parafialnej na czele z naszymi czcigodnymi Kapłanami. To zaledwie parę godzin, które niesłuchanie szybko przemijają, ale pozostawiają w każdym z uczestników niezatarty ślad. Niejednokrotnie w tę noc dokonują się wielkie przemiany w nas samych, to co szepczemy Maryi, to sprawy najintymniejsze, najbliższe sercu, to Jej powierzamy nasze radości i smutki, porażki i sukcesy. To w tę noc w ciszy ronimy niejedną łzę i nikogo to nie dziwi. Bo trzeba nam wiedzieć, że to co najpiękniejsze, najczystsze, nieskalane, nie jest krzykliwe, lecz skrywane w najgłębszych zakamarkach duszy. Ta noc to dla nas szczególny dar, którego nie możemy zmarnować, odrzucić. Czy mogłoby mnie lub Ciebie zabraknąć? Zastanów się dziś, póki jeszcze czas. Maryja z Jezusem czeka na Ciebie, wyciąga swoje matczyne ręce, pragnie przytulić swoje dziecko do serca, powiedzieć: „Nie lękaj się, będę Ci Przewodniczką na drodze wiary”.

Lidia Grzebinoga

Dobra Matko...

Dobra Matko i Królowo
z Jasnej Góry,
z wdzięcznym sercem
dziś ku Tobie wznoszę wzrok.
Nie potrafię podziękować
za Twe serce, którym wspierasz
każdy czyn mój, każdy krok.
Jesteś tuż obok mnie,
jesteś ze mną,
w rannej mgle, w słońcu dnia
i w noc ciemną.
Wspierasz mnie, chronisz mnie
w swych ramionach.
Jesteś tuż obok mnie
w każdy dzień.
Gdy upadam,
Ty wyciągasz do mnie ręce,
gdy mi ciężko,
Ty oddalasz to, co złe.
Twą obecność czuję zawsze,
czuję wszędzie.
Z Tobą Matko tak radosne serce me.

(pieśń maryjna)

PROGRAM CZUWANIA – 29/30 CZERWCA 2012

17⁰⁰ – wyjazd sprzed kościoła; w drodze modlitwa różańcowa.

Po przyjeździe czas wolny, możliwość spowiedzi św.,

21⁰⁰ – Apel Jasnogórski w kaplicy Cudownego Obrazu,

21⁴⁵ – wprowadzenie i rozpoczęcie czuwania,

22³⁰ – Różaniec, Tajemnice Radosne,

24⁰⁰ – Msza św. *Pasterka Maryjna*,

1³⁰ – Różaniec, Tajemnice Chwalebne,
po różańcu Litania Loretańska,

2⁴⁵ – Różaniec, Tajemnice Światła,

3³⁰ – Godzinki do NMP, akt zawierzenia
parafii i pielgrzymów Matce Bożej,
zakończenie czuwania,

4³⁰ – wyjście z kaplicy Matki Bożej, wyjazd.

Zachęcamy do udziału w nocnym czuwaniu u tronu Matki i Królowej na Jasnej Górze!

Na pielgrzymim szlaku

W drogę z nami...

Czoło grupy

Każdego roku 6 sierpnia z Wawelu wyrusza na Jasną Górę do Matki Bożej Częstochowskiej Piesza Pielgrzymka Krakowska. Przebiega ona w duchu słów, które po raz pierwszy usłyszeli pielgrzymi 30 lat temu: *Szlak Orlich Gniazd łączy Kraków, dawną stolicę Polski, a zarazem stolicę św. Stanisława Biskupa i Męczennika, następnie stolicę Ojca Świętego Jana Pawła II, jako biskupa krakowskiego, z Jasną Górą, skąd Matka Boża od sześciu wieków rozciąga opiekę nad naszą Ojczyzną jako Królowa Polski... Wszyscy, którzy pójdziemy tym szlakiem, zaniemy Matce Bożej nasz hołd, nasze dziękczynienie i zawierzenie, nasze modlitwy za Kościół i Ojczyznę, za sprawy każdego z nas, nasze radości i sukcesy, nasze niepokoje i troski...*

Tymi słowami Metropolita Krakowski kard. Franciszek Macharski zwracał się do młodzieży i wiernych Kościoła Krakowskiego w maju 1981 roku, zapraszając do udziału w I Pieszej Pielgrzymce Krakowskiej z Wawelu na Jasną Górę. Dni majowe 1981 roku były przepełnione modlitwą o zdrowie, cudem uratowanego, naszego Ojca Świętego Jana Pawła II. Jej znakiem był Biały Marsz

studentów i mieszkańców Krakowa 17 maja 1981 roku, zakończony na Krakowskim Rynku modlitwą o zwycięstwo cywilizacji miłości. To wydarzenie dało początek krakowskiej pielgrzymce.

Słowo **pielgrzym** pochodzi od łacińskiego peregrinus – czyli cudzoziemiec, osoba wiele podróżująca po świecie. W starożytnej Grecji termin „per-epi-demos” oznaczał cudzoziemca, nierezydenta, czy też przygodnego podróżnego.

Msza św. na pielgrzymim szlaku

Historia

IV Wspólnoty Nowohuckiej

Człon IV Nowohucki jest jedną z najmłodszych Wspólnot Pieszej Pielgrzymki Krakowskiej na Jasną Górę. Decyzją J. E. Ks. Biskupa Kazimierza Nycza został utworzony w 1998 roku. Początkowo istniejąc przy Członie I Prądnickim, już w roku następnym stał się w pełni samodzielną wspólnotą, posiadającą własne zaplecze organizacyjne. Jego Przewodnikiem Głównym od chwili założenia aż do roku 2003 był ks. Roman Ciupaka z parafii św. Brata Alberta. Tam też – na osiedlu Dywizjonu 303 – powstała baza członu i sztab organizacyjny, składający się z parafian i w znacznej mierze z członków tamtejszego Duszpasterstwa Akademickiego, prowadzonego również przez ks. Romana. Dzięki jego zaangażowaniu i pracy w 1998 roku na Jasną Górę powędrowało 480 pielgrzymów, a do roku 2000 ich liczba podwoiła się, wynosząc 957 osób. Wśród pielgrzymów było wielu młodych ludzi. Wspólnota Nowohucka nawiązuje do tradycji pielgrzymki mogińskiej, stanowiąc niejako jej przedłużenie. Przez 25 lat, począwszy od roku 1971, pielgrzymi prowadzeni przez O. Benignusa Deptułę Cist, wędrowali z Bazyliki Podwyższenia Krzyża Świętego w Mogile przed tron Królowej Polski na Jasnej Górze.

Wspominając historię nowohuckich pielgrzymek, nie można pominąć słynnej grupy 14., prowadzonej przez zasłużonego śp. ks. Kazimierza Jancarza z Mistrzejowic – kapelana Solidarności. Dziś z Nowej Huty pielgrzymuje człón IV, czerpiąc z duchowego dziedzictwa swego mogińskiego poprzednika. Wyrazem tego i pamiątką z tamtych lat jest ofiarowany nam pielgrzymkowy Krzyż Mogiński. Przez wszystkie te lata człón IV rozrastał się i zmieniał. Od roku 2000 pielgrzymi poszczególnych grup nowohuckich są rozpoznawalni wśród innych dzięki noszonym chustom, nawiązującym kolorystycznie do logo Roku Jubileuszowego. Każdej z grup przypisano barwy z niego zaczerpnięte: zieloną, niebieską, czerwoną oraz żółtą. Od roku 2004 do 2009 Przewodnikiem Głównym człónu IV, liczącego obecnie 6 grup, był ks. Franciszek Gruszka. Poprzedni przewodnik – ks. Roman Ciupaka wyjechał do pracy na misjach w Tanzanii w Afryce. W ostatnich latach w ramach Wspólnoty Nowohuckiej pielgrzymowało ok. 1100 osób.

Pielgrzymi pochodzą z parafii nowohuckich, z dekanatu Mogińskiego i Bieńczyckiego.

Przy parafii św. Józefa z os. Kalinowego utworzono Grupę Młodzieżową, która zazwyczaj jest najliczniejsza (ok. 300 młodych pielgrzymów).

Od kilku lat pielgrzymuje razem z nami grupa z Ruczaju i Częstochowy (sic!). IV Wspólnota Nowohucka wyrusza zawsze 6 sierpnia ze Wzgórza Wawelskiego, po Mszy św., której przewodniczy ks. kard. Stanisław Dziwisz.

Od 2002 roku byłem przewodnikiem 24. grupy z parafii św. Maksymiliana Marii Kolbego w Mistrzejowicach. Po pierwszej mojej pielgrzymce przekonałem się, że jest to niezwykle dzieło, które tworzy Bóg i ludzie szukający czegoś więcej w świecie wiary. Na pielgrzymce spotyka się ludzi, którym się naprawdę chce. Droga pielgrzymą idą tylko ci, co nie zwykli czekać z założonymi rękami i narzekać, gdy w ich życiu wydarza się dramat za dramatem. To są konkretne ludzkie sytuacje, których rozwiązania czy mocy do ich zaakceptowania i przyjęcia poszukuje się w drodze do Matki Bożej, u Niej samej. Na pielgrzymce jest miejsce dla każdego: i tego, co dziękuje, i tego, co prosi, i tego, co pokutuje. A każdy metr drogi jest wchodzeniem w tajemnicę samego siebie. Pielgrzym to człowiek mocny wiarą. Jednak tę świadomość ma się dopiero na końcu drogi, po pokonaniu niewygód, różnych trudności i problemów, swojej fizycznej słabości i zmęczenia, i tych 120 km dzielących Kraków od Częstochowy.

Wspólne pielgrzymowanie przypomina gromadzenie kapitału, na

*Ks. Krzysztof – główny przewodnik
człónu nowohuckiego*

który składa się modlitwa, trud, pot, zmęczenie, rezygnacja z wygody. Wszystko to, podejmowane świadomie i ofiarowane Bogu, staje się darem pielgrzymiego serca i może uprosić obfitość Bożego błogosławieństwa, którego tak bardzo potrzebujemy. Bycie w środowisku takich ludzi, rozmowy i posługa kapłańska, wędrowanie z nimi przez tych kilka dni daje radość i poczucie sensu. Dlatego chodzę na pielgrzymki i zapraszam wszystkich, którzy lubią wędrować w poszukiwaniu Boga i siebie samego.

Ks. Krzysztof Polewka
fot. T. Zybala

Ostatnie kroki w stronę Jasnej Góry

Z życia parafii

Pierwsza Komunia Święta

W niedzielę Wniebowstąpienia Pańskiego – 20 maja 2012 r. – nasza parafia przeżywała uroczystość Pierwszej Komunii Świętej dzieci z klas drugich. W tym dniu 51 dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 156 im. ks. kard. Adama Stefana Sapiehy oraz 17 dzieci ze szkół poza terenem parafii po raz pierwszy przyjęło Pana Jezusa do swoich serc.

Uczniowie klas drugich Szkoły Podstawowej nr 156 im. ks. kard. Adama Stefana Sapiehy:**Klasa II a**

Wiktoria Dudek, Justyna Figiel, Adrian Gościej, Patrycja Gruszek, Jakub Grzesik, Kacper Janicki, Jan Kałucki, Kamil Klimczak, Natalia Krakowiak, Kacper Kromka, Maja Krzysztofek, Tomasz Kulig, Wioletta Kuras, Gabriela Lisak, Jakub Łapiński, Aleksandra Micuda, Miłosz Musiał, Julia Pabjan, Julia Pasterczyk, Robert Rembilas, Jakub Reperowicz, Anastazja Sajak, Paulina Sewioł, Karol Słowiak, Nadia Soczówka, Aleksandra Stachyra

Klasa II b

Barbara Czech, Jan Dawiec, Maciej Drechny, Maciej Foszczyński, Gabriela Garlicka, Wiktoria Giergiel, Kamil Jagła, Mateusz Kalczyński, Miłosz Kiereś, Filip Kozioł, Kacper Lasota, Aleksandra Lisik, Wiktor Luda, Sonia Magos, Alena Malik, Patrycja Marjasz, Wojciech Marszycki, Wiktoria Nowak, Jakub Przybyło, Sergiusz Sanetra, Oliwia Schroeder, Jakub Surman, Konrad Szkarłat, Martyna Tarnowska, Kamila Wojdała

Uczniowie klas drugich ze szkół poza terenem parafii:

Kacper Bartkowski, Anna Gawęda, Maria Janas, Mateusz Kuc, Joanna Mamica, Wiktoria Maślanka, Mateusz Mazur, Jakub Mietła, Maciej Morańda, Michał Mróz, Jakub Muszyński, Mateusz Prusak, Tymoteusz Pustelnik, Anna Sękara, Zuzanna Skoczyk, Eryk Sobczyk, Adam Surmiak

Klasa II a – Szkoła Podstawowa nr 156

Klasa II b – Szkoła Podstawowa nr 156

Uczniowie klas drugich ze szkół poza terenem parafii

Z historii Szkoły Podstawowej nr 156 w Czyżynach

Historia szkoły w Czyżynach sięga XIX wieku. Początek dała jej jednoklasowa szkoła utworzona na mocy orzeczenia Wysokiej C.K. Rady Szkolnej Krajowej z dnia 2 maja 1876 roku. Do szkoły należały dzieci z Czyżyn i przysiółka Łęg. Początkowo mieściła się w budynku wynajętym od Franciszka Basia. „Była to chata leżąca prawie w środku wsi, kryta słomą, bez komina”. Pierwszy nauczyciel – pan Tadeusz Holcer, zapisał do szkoły 22

dziewczynki i 28 chłopców. Rok później, ze względu na trudne warunki i zwiększającą się liczbę uczniów, Rada Szkoły podjęła decyzję o budowie nowej murowanej szkoły. Stała na granicy pomiędzy Czyżynami a Łęgiem, na gruncie zakupionym od włościanina Jakuba Tyrki. Naukę w nowym budynku rozpoczęto 4 XI 1879 roku. Szkołę poświęcił ksiądz Leopold Simieński – proboszcz z Mogiły. Mijały lata, a szkoła rozwijała się. Została powiększona o nowe skrzydło i przekształcona początkowo w dwu-, a później w pięcioklasową (1901/1924). W roku 1928 funkcję kierownika szkoły objął wybrany w drodze konkursu Franciszek Marszałek. Z jego inicjatywy powstała idea budowy nowej szkoły, poparta przez Radę Gminy Czyżyny. Patronat nad budową objął metropolita krakowski, książę Adam Stefan Sapieha, który przekazał na ten cel kwotę 10 000 zł. Dnia 22 IX 1930 roku kardynał dokonał uroczystego poświęcenia gmachu szkolnego. W czasie II wojny światowej Niemcy przerwali naukę, zajmując budynek szkoły na kwaterę wojska i magazyn zboża, co doprowadziło

do dewastacji szkoły. Kapitałny remont gmachu przeprowadzono dopiero w 1962 roku. Pięć lat później szkoła świętowała 90-lecie istnienia i nadanie imienia pisarki

Marii Dąbrowskiej. W roku 1972 budynek szkoły zmienił funkcję – umieszczono w nim zakład remontowo-budowlany *Oświata*. Dzieci przeniesiono do szkoły nr 103 na os. Kolorowym. Numer szkoły z Czyżyn – 52, otrzymała szkoła na os. Dywizjonu 303. Po około 15 latach okazało się, że szkoła na os. Kolorowym jest przepełniona i należy rozpocząć starania o odzyskanie szkoły. Tę inicjatywę podjęła dyrektor szkoły nr 103 Krystyna Kotarba, Rada Pedagogiczna, Komitet Rodzicielski i mieszkańcy Czyżyn. Z pomocą przyszedł proboszcz parafii św. Judy Tadeusza ks. Zbigniew Gerle, który udostępnił sale katechetyczne dla 8 oddziałów! Rok szkolny 1991/1992, w którym powołano Patriotyczny Komitet Odbudowy Szkoły, stał się rokiem przełomowym – odzyskano budynek dawnej szkoły. Po remoncie 2 marca 1992 r. odbyła się długo oczekiwana uroczystość: poświęcenie wyremontowanej szkoły, nadanie jej imienia ks. kard. Adama Stefana Sapiehy i numeru 156. Dyrektorem szkoły została Bożena Wiktorowicz-Porośło. Poświęcenia szkoły dokonał ks. bp Kazimierz

Nycz. W uroczystości wzięły udział krewne ks. kard. A. S. Sapiehy – Elżbieta Wężyk i Helena Deskur, oraz liczni mieszkańcy Czyżyn i Łęgu. W ciągu zaledwie kilku lat

dobudowano przewiązkę łączącą stary budynek z tzw. domem ludowym oraz drugie, nowe skrzydło szkoły. 26 X 2002 r. w trakcie obchodów dziesięciolecia wznowienia działalności placówki, szkoła otrzymała sztandar. Z tej okazji Mszę św. celebrował, w zastępstwie ks. kard. Fran-

ciszka Macharskiego, ks. Infułat Janusz Bielański. Funkcję dyrektora objęła p. Małgorzata Markiewicz. Szczególnie uroczystością szkoły przeżywała 130-lecie oświaty w Czyżynach i 75-lecie budowy szkoły, które obchodziła 14 X 2005 roku w Święto Edukacji Narodowej. Wielkim wydarzeniem w życiu szkoły była wizyta księżnej Renaty Sapieżyny w czerwcu 2010 r.

27 III 2012 roku będąc z wizytacją w parafii św. Judy Tadeusza, ksiądz kardynał Stanisław Dziwisz odwiedził szkołę, otwierając salę muzealno-multimedialną *Sapiehowka*, poświęconą patronowi szkoły – ks. kard. A. S. Sapieże. Realizacja tego projektu była możliwa dzięki finansowemu wsparciu Rady Dzielnic XIV, proboszczowi parafii św. Judy Tadeusza ks. dr. Czesławowi Sandeckiemu, Radzie Rodziców szkoły nr 156 oraz rodzicom i mieszkańcom Czyżyn, którzy zaangażowali się w powstanie izby pamięci, przekazując dokumenty i pamiątki rodzinne.

mgr Bożena Frydrych

¹ Fragment z Kroniki Szkoły Podstawowej nr 156 w Krakowie

Uroczyste otwarcie sali muzealno-multimedialnej *Sapiehówka* w Szkole Podstawowej nr 156

27 marca 2012 roku w Szkole Podstawowej nr 156 im. ks. kard. A. S. Sapiehy odbyło się uroczyste otwarcie sali muzealno-multimedialnej *Sapiehówka*.

Szkołę zaszczylił wówczas swoją obecnością ks. kard. Stanisław Dziwisz. W progach placówki Jego Eminencja został powitany przez panią dyrektora Małgorzatę Markiewicz i wicedyrektora panią Beatę Mazur-Bartuś oraz reprezentantów społeczności uczniowskiej: Janka Jachyma – ucznia klasy Vb oraz uczennicę klasy IIIb Oliwię Węgrzyn.

Ks. Kardynał odwiedził podczas lekcji dzieci kl. IIIb, których wychowawcą jest p. Barbara Lizak. Jego Eminencja rozmawiał z dziećmi o patronie szkoły i nauce religii. Na koniec, po wykonaniu wspólnej fotografii pamiątkowej, wszyscy udali się na salę gimnastyczną, gdzie odbyła się oficjalna uroczystość. Nadchodzących przywitał śpiew szkolnego chóru, prowadzonego przez p. Martę Cyganik.

Jako pierwsza zabrała głos pani dyrektora Małgorzata Markiewicz, która powitała zaproszonych gości. Uroczystość prowadziła p. Bożena Frydrych, zapowiadając poszczególne części programu oraz młodych „artystów”.

Prezentacja multimedialna z komentarzem słownym przygotowanym przez p. Agnieszkę Fercikowską, ukazała rys historyczny szkoły, a także informacje dotyczące jej patrona – ks. kard. A. S. Sapiehy. Uroczystość uświetnił występ zespołu tanecznego pod kierunkiem

p. Aliny Lipiarz, który zatańczył „Krakowiaczka”. W głęboką zadumę wprawił wszystkich zgromadzonych koncert skrzypcowy („Sonata E- dur” Georga Friedricha Heandla) Julii Kopackiej – uczennicy klasy VIa. Wzruszającym momentem dla Jego Eminencji okazała się recytacja wiersza „Święty papież, święty człowiek” – poświęconego błogosławionemu

Janowi Pawłowi II. Utwór napisała nauczycielka Szkoły Podstawowej nr 156, a pięknie wygłosiła go uczennica klasy VIb – Klaudia Lancewicz.

Na zakończenie głos zabrał ks. kard. Stanisław Dziwisz. Jego Eminencja podziękował wszystkim za miłą atmosferę i wspólnie spędzone chwile oraz udzielił błogosławieństwa. Wraz z dyrektką i zaproszonymi gośćmi udał się do nowo utworzonej sali muzealno-multimedialnej, gdzie dokonał poświęcenia i tym samym uroczystego otwarcia *Sapiehówki*.

Wizyta ks. kardynała Stanisława Dziwisza pozostanie w naszej pamięci jako ważne i niecodzienne wydarzenie w dziejach szkoły, bowiem „życie nasze zamknięte jest w chwili, którą przeżywamy”. Stworzenie izby pamięci to istotne dzieło będące realizacją marzeń pani dyrektora M. Markiewicz i nauczycieli, umożliwiające uczniom poszerzenie wiadomości o patronie placówki, jej historii i działalności. Sala muzealno-multimedialna

ułatwi także integrację społeczności szkolnej, będzie dobrym bodźcem do działania, tworzenia i kontynuowania dzieła naszego patrona – niezłomnego księcia, wspaniałego człowieka, wybitnego kardynała – Adama Stefana Sapiehy.

Jako szkoła z tradycjami i pięknymi, duchowymi wartościami, pamiętamy, że dobro jest w nas, w naszych umysłach i sercach. To najcenniejszy skarb – nie do ukrycia, ale do realizacji celów życia.

Agnieszka Fercikowska
fot. P. Bartuś

„Czyżyki” – czyżyńska wspólnota

Przeto przypatrzcie się, bracia, powołaniu waszemu! Niewielu tam mędrców według oceny ludzkiej, niewielu możnych, niewielu szlachetnie urodzonych. Bóg wybrał właśnie to, co głupie w oczach świata [...], wybrał to, co niemocne [...], i to, co nie jest szlachetnie urodzone według świata i wzgardzone [...] (1 Kor 1, 26-28).

Wspólnota osób z upośledzeniem umysłowym powstała przy naszej Parafii w 2004 r. Pomysłodawcą był śp. ks. Jan Gwizdoń. Pierwszym opiekunem został ks. Kazimierz Foltyn, a jego następcą ks. Krzysztof Polewka. Byli to przewodnicy naszej – początkowo małej wspólnoty. Liczyła ona zaledwie dwie lub trzy rodziny. Z czasem jednak zaczęła się powiększać, przyłączały się nowe osoby pragnące uczestniczyć z nami w spotkaniach. Obecnie wspólnota nasza liczy dziesięć rodzin, wśród nich pięć jest spoza parafii.

W 2004 roku, na jednym z listopadowych spotkań, ksiądz Kazimierz ogłosił konkurs na nazwę naszej wspólnoty. Po długich dyskusjach i przy wielu pomysłach, w wyniku głosowania jednomyślnie wygrały „Czyżyki”. Ksiądz Kazimierz na pierwszej stronie naszej kroniki napisał: „Tak jak te ptaki swoim pięknym wyglądem, wspaniałym śpiewem i zwinnym lataniem wielbią Boga, tak i my, gromadząc się przy parafii w Czyżynach we wspólnocie Czyżyki, chcemy wychwalać Boga”.

Od tamtego czasu, z wyjątkiem przerw wakacyjnych, spotykamy się co dwa lub trzy tygodnie, wychwalając Boga – każdy na swój sposób. Najczęstszym miejscem spotkania jest salka przyparafialna, ale wyemykamy się też czasami z przysłowiowych czterech ścian w plener. Wiele osób pewnie zastanawia się, jak wyglądają spotkania z osobami niepełnosprawnymi?

Rozpoczynamy o godz. 15.00. Sobota to dzień dla nas zarezerwowany. Rozpoczynamy wspólną modlitwą, każdy bierze w niej udział. Bardzo ważne jest to, że towarzyszy nam ksiądz. Obecnie naszym opiekunem duchowym i nie tylko, jest ksiądz Tadeusz Pawlica. To z Nim podczas Wielkiego Postu odprawiamy Drogę Krzyżową, niepełnosprawni wówczas niosą krzyż.

W maju śpiewamy „majówkę”, czyli litanie ku czci Matki Bożej. W październiku robimy wspólnie duży różaniec z kasztanów, na którym się następnie modlimy, lub jeśli jest zbyt duży i ciężki, oplatamy nim świecę, którą zapalamy podczas każdej modlitwy. Corocznym, grudniowym naszym gościem jest św. Mikołaj wraz z orszakiem Aniołków. W czasie bożonarodzeniowym radośnie śpiewamy kolędy. Jest i też coś dla ciała. Wspaniali rodzice na każde spotkanie przygotowują się bardzo starannie. Przynoszą przepyszne wypieki, dzięki którym druga część spotkania staje się Agape – czyli uczta miłości. Podczas pałaszowania wszystkich wspaniałości rodzice mają czas, aby porozmawiać ze sobą i z księdzem o ważnych i tych całkiem przyziemnych sprawach. W tym czasie osoby, które są w centrum zainteresowania – niepełnosprawni, uczestniczą w zajęciach organizowanych przez naszych przyjaciół – młodzież z XII LO. Spotkania nie byłyby tak urozmaicone i atrakcyjne, gdyby nie oni. Dzięki ich chęciom,

pomysłowości i oddaniu, osoby upośledzone mogą aktywnie uczestniczyć w spotkaniach. Dobrze, że są te młode i dobre osoby. Są one światłem dla niepełnosprawnych. Dziękujemy im za to, że inwestują swój czas w pomoc najsłabszym.

Oprócz spotkań „stacjonarnych” czasami udaje nam się zorganizować spotkania wyjazdowe. Zdarzyło się też parę razy, dzięki gościnności sióstr Franciszkanek od św. Klary uczestniczyć we Mszy św. w ich kaplicy przy ul. Gałczyńskiego i spędzić tam ciekawie wolny czas. Są też i nieco dalsze wyjazdy. Dwa lata temu na przykład wybraliśmy się do Łęgu i śpiewaliśmy tam przy kapliczce Litanię do Matki Bożej. Spotkanie zostało uwieńczone ogniskiem z kiełbaskami i głośnymi śpiewami.

Ostatnie nasze spotkanie w tym roku, w maju, odbyło się w Koninkach, w domku letniskowym jednej z rodzin. Było wiele niespodzianek. Piękna „majówka” zaśpiewana na tarasie domku niemalże w środku lasu, laurki dla mam z okazji ich święta i specjalny występ dla nich, wspólny grill. Byliśmy także na spacerze w Orkanówce. Pomimo stromych podejść niepełnosprawni dzielnie pokonali swoje lęki i słabości i z uporem i konsekwencją przebyli całą trasę. Dla niektórych było to nie lada wyzwanie. Podczas spaceru dało się słyszeć wyszeptywane słowa: dam radę..., dojdę do celu..., nie poddam się... Doszli i wrócili cali i zdrowi, uśmiechnięci i dumni z wygranej. Dla mnie osobiście dali wielkie świadectwo. Nie poddawaj się! Zdobywaj szczyty! Można powiedzieć, że było to ich mottem. Wygłupy, rozmowy, śpiewy, prozaiczne rzeczy... jednocześnie niezbędne do prawidłowego funkcjonowania i zacieśniania więzi.

Niepełnosprawni, jak dobrze że są z nami. Wystarczy na chwilę wejść do ich świata, żeby zobaczyć jaki jest

piękny, prostolinijski, szczerzy nienasycony obłędą i hipokryzją. W tym świecie białe pozostaje białym, czarne – czarnym. Nie ma szarości.

Osoby te, tylko w wiadomy sobie sposób porozumiewają się z Bogiem. Są niezwykłym darem dla nas. Mają w sobie jakiś niewidzialny magnes, który sprawia, że ich jedno spojrzenie, jeden uśmiech powoduje, że patrzymy inaczej na ludzi i na świat.

Dziękuję Wam za to, że jesteście, dziękuję również Wam rodzicom za to, że podjęliście się trudu wychowania „Czyżyków”, tak że są teraz wspaniałymi osobami. Dziękuję księżom Kazimierzowi i Krzysztofowi. Dziękuję Księdzu Tadeuszowi za to, że jest z nami i wreszcie dziękuję księdzu Proboszczowi za to, że możemy istnieć i się spotykać w salce przy naszej parafii.

Gorąco zapraszamy młodzież, rodziny z niepełnosprawnymi do przyłączenia się do nas, niech nikogo nie zabraknie w naszej, póki co małej wspólnocie.

tekst i zdjęcia: Renata Socha

Grupa Niepełnosprawnych – spotkania w II i IV sobotę miesiąca o godz. 15⁰⁰ na plebanii w parafii św. Judy Tadeusza w Krakowie, ul. Wężyka 6

opiekun grupy: ks. Tadeusz Pawlica, tel. 12 647 94 88

KĄCIK DLA DZIECI

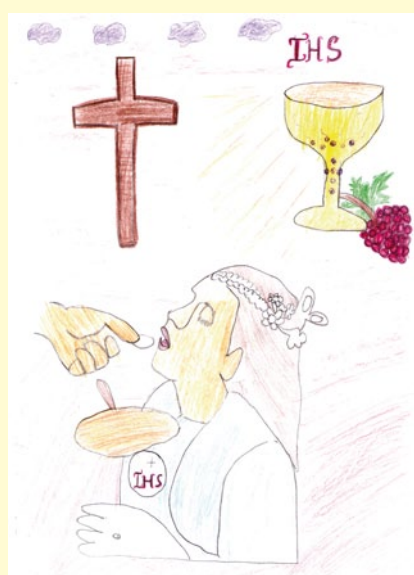
W tym miesiącu „Kącik dla Dzieci” w dużej mierze przygotowali uczniowie klas drugich szkół podstawowych, którzy przystąpili do Pierwszej Komunii Świętej i swoje przeżycia postanowili przenieść na papier. Tak powstały następujące rysunki:

rys. Gabriela Lisak

rys. Joanna Mamica

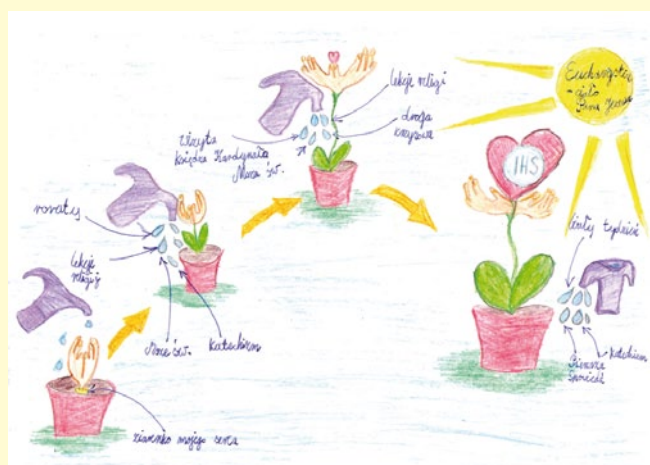
rys. Wiktoria Dudek

rys. Martyna Tarnowska

rys. Anna Gawęda

rys. Maja Krzysztofek

rys. Maria Janas

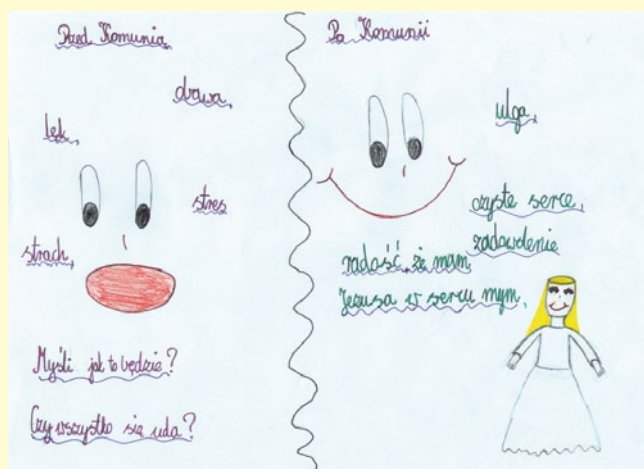
rys. Patrycja Marjasz

rys. Jan Dowiec

rys. Wiktorja Maślanka

rys. Julia Pasterczyk

REBUS

Rozwiąż rebus, a przypomnisz sobie o ważnym święcie:

CZERWONY + CA
OJCIEC + A

Rozwiązanie:

—

W maju przypominaliśmy o święcie naszych Mam. Tym razem przypominamy o **Dniu Taty** i proponujemy wierszyki, jakie z tej okazji możesz powiedzieć swojemu Tacie:

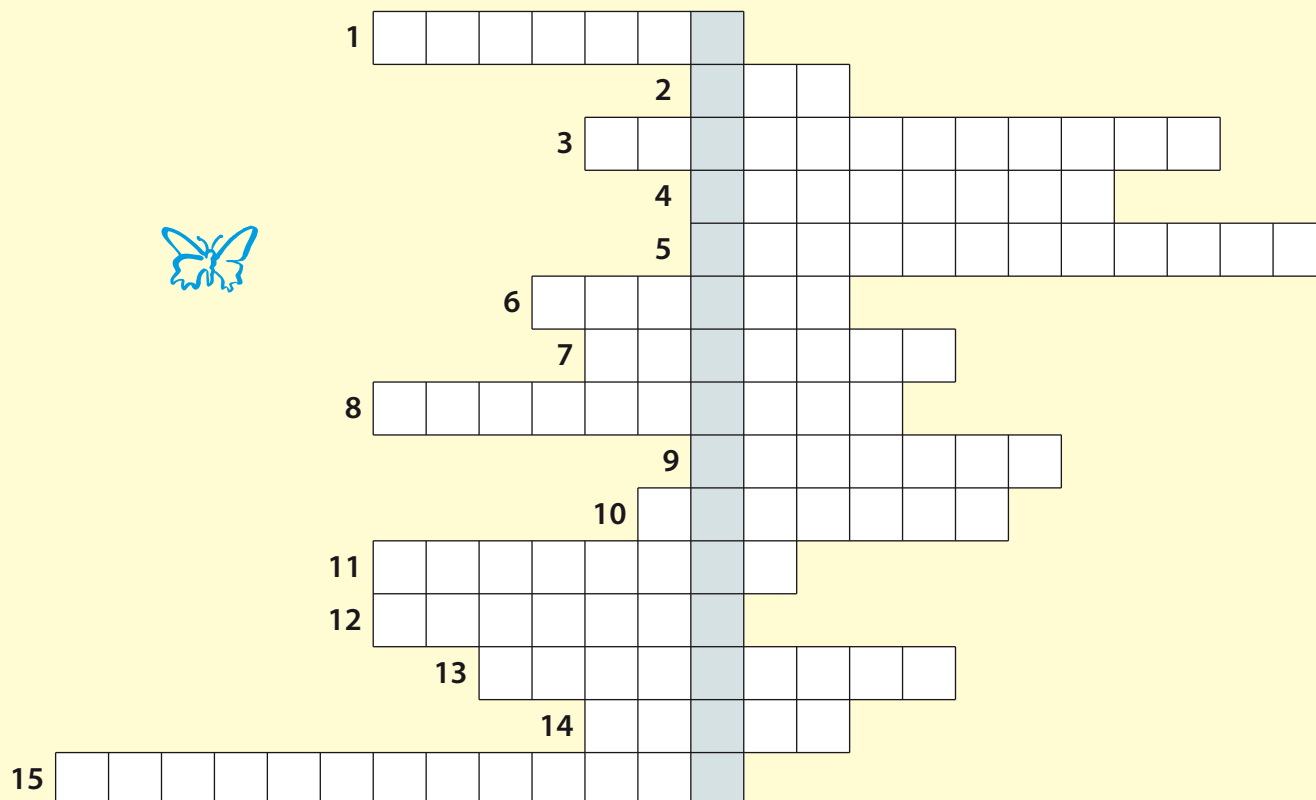

Przyjmij, Kochany Tato,
z serca płynące życzenia:
dobrego zdrowia, dużo optymizmu
i wszystkich marzeń spełnienia.

Za Twe czułe serce,
za mądre nakazy
w dniu Twojego święta
dziękuję – sto razy!

LOGOGRYF

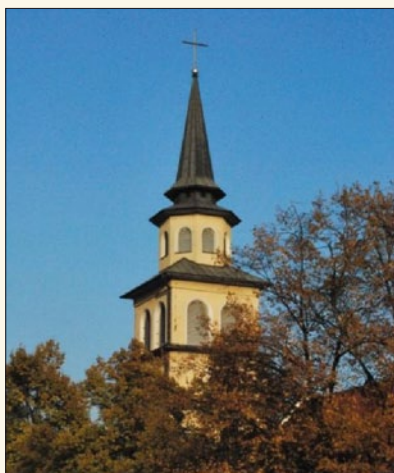
1. Imię patrona naszej parafii
2. Zbudował Arkę
3. Trzy osoby Boskie
4. Miasto rodzinne Karola Wojtyły
5. Sakrament przyjmowany po Chrzcie Świętym i Komunii
6. Wizyta duszpasterska kapłana w okresie Bożego Narodzenia
7. Od poniedziałku do niedzieli
8. Boże
9. Stolica papieska
10. W naszej parafii mówione o 11.30 specjalnie dla dzieci
11. Do zaznaczania strony w książce
12. Uroczystość, która odbyła się 20 maja w naszym kościele i przystąpiły do niej dzieci z drugich klas
13. Święto, które przeżywaliśmy na początku miesiąca czerwca
14. Z niego robi się pisanki i wydmuszki
15. Święto obchodzone 15 sierpnia: Najświętszej Marii Panny

Duszpasterstwo w parafii św. Judy Tadeusza

DUSZPASTERSTWO DZIECI	DUSZPASTERSTWO DOROSŁYCH
Msza św. dla dzieci – w niedziele i święta o godz. 11³⁰ Ministranci – służą przy ołtarzu przynajmniej raz w tygodniu oraz w niedziele na wyznaczonych Mszach św.; trzy razy w miesiącu uczestniczą w zbiórkach Schola dziewcząt – spotkania w każdy wtorek o godz. 16³⁰	Akcja Katolicka – spotyka się w drugi poniedziałek miesiąca w salce na plebanii. Wcześniej o godz. 17³⁰ prowadzi modlitwę różańcową w intencji Ojczyzny i uczestniczy we Mszy św.; 28. dnia każdego miesiąca prowadzi modlitwę różańcową przed Mszą św. oraz przygotowuje asystę Chór parafialny – próby odbywają się w sali na plebanii w każdą środę w godz.: 19⁰⁰ – 20³⁰ Żywy Różaniec – zmiana tajemnic w pierwszą niedzielę miesiąca po Mszy św. o godz. 7⁰⁰ Grupa Modlitewna – prowadzi modlitwę w kościele w każdą środę w godz.: 17⁰⁰ – 18⁰⁰ Arcybractwo Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa – spotkania formacyjne w każdy pierwszy czwartek miesiąca o godz. 16¹⁵; prowadzenie Godziny Świętej o godz. 17⁰⁰ Rada Parafialna i Ekonomiczna – spotkania raz na kwartał Dyżur Parafialnego Zespołu Caritas – pierwsza środa miesiąca w godz.: 16³⁰ – 17³⁰ Oaza Rodzin – spotkania raz w miesiącu Grupa Niepełnosprawnych – spotkania w drugie i czwarte soboty miesiąca o godz. 15⁰⁰
DUSZPASTERSTWO MŁODZIEŻY	
Lektorzy – służą przy ołtarzu w niedziele oraz w tygodniu; raz w miesiącu uczestniczą w zbiórkach Wspólnota oazowa Ruchu Światło – Życie – spotyka się w piątki o godz. 19⁰⁰ oraz na Mszy św. w niedziele o godz. 8³⁰ Duszpasterstwo Akademickie Podaj dalej – wspólnota skupiająca studentów AWF i innych krakowskich uczelni. Spotyka się: • w każdą środę o godz. 20³⁰ w sali telewizyjnej w Akademiku nr 1 na AWF, • co drugi poniedziałek o godz. 20⁰⁰ w kościele na „Mszy św. przy świecach”, • w niedzielę o godz. 18⁰⁰ na Mszy św.	

GDY CHCESZ OCHRZCIĆ DZIECKO	GDY PLANUJESZ ŚLUB KOŚCIELNY	GDY CHORUJE KTOŚ WŚRÓD WAS
1. Wybierz dla dziecka chrześcijańskie imię. 2. Przynajmniej dwa tygodnie przed pierwszą niedzielą miesiąca przyjdź do kancelarii z aktem urodzenia i zaświadczeniem o zawarciu przez rodziców dziecka sakramentu małżeństwa (sakrament chrztu św. udzielany jest w pierwszą niedzielę miesiąca w czasie Mszy św. o godz. 13⁰⁰. 3. W przeddzień chrztu, tj. w sobotę o godz. 19⁰⁰ rodzice i rodzice chrzestni powinni wziąć udział w pouczeniu przedchrzcielnym, które odbywa się w salce na plebanii.	W kancelarii parafialnej należy przedstawić następujące dokumenty: 1. zaświadczenie z USC o braku przeszkód do zawarcia małżeństwa (ważne trzy miesiące od daty wystawienia!) lub odpis aktu o zawarciu małżeństwa cywilnego; 2. dowód osobisty; 3. świadectwo chrztu do ślubu kościelnego (ważne sześć miesięcy od daty wystawienia!); 4. indeks katechizacji ze szkoły ponadpodstawowej (lub świadectwo nauki religii oraz zaświadczenie o przyjęciu sakramentu bierzmowania); 5. dane świadków ślubu (imiona, nazwiska i adresy).	1. Co miesiąc, w pierwszy piątek i pierwszą sobotę miesiąca kapłani odwiedzają chorych w domach. 2. W bliskim niebezpieczeństwie śmierci kapłan pospieszy z sakramentalną posługą o każdej porze dnia i nocy (należy przyjechać po księdza na plebanie lub zadzwonić na numer parafialny: 12 647 94 88). 3. Nadzwyczajni Szafarze Komunii Świętej gotowi są przynieść Najświętszy Sakrament do domu chorego w każdą niedzielę i święto (zgłoszenia – tel. parafialny 12 647 94 88). 4. W Światowy Dzień Chorego (11 lutego) w kościele odprawiana jest Msza św. za chorych i starszych z udzielaniem sakramentu namaszczenia chorych.

Parafia św. Judy Tadeusza w Krakowie – Czyżynach

ul. Wężyka 6
31-580 Kraków
tel. +48 12 647 94 88

e-mail: parafiaczyzyny@gmail.com
www.parafiaczyzyny.pl

Konto parafii: Bank Pekao S.A. oddział w Krakowie, os. Centrum B 1
Numer: 97 1240 4588 1111 0000 5492 0365

MSZE ŚWIĘTE

1. w niedziele: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18⁰⁰

**2. w święta zobowiązujące do udziału we Mszy św.
(wymienione niżej), porządek Mszy św. jak w niedziele**

- Świętej Bożej Rodzicielki Maryi (Nowy Rok) – 1 stycznia,
- Trzech Króli (Objawienie Pańskie) – 6 stycznia,
- Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (Boże Ciało),
- Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny – 15 sierpnia,
- Wszystkich Świętych – 1 listopada,
- Boże Narodzenie – 25 grudnia

3. w inne święta (wymienione niżej)

Msze św.: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 16³⁰, 18⁰⁰

- Święto Matki Bożej Gromnicznej (Ofiarowanie Pańskie) – 2 lutego,
- Uroczystość Świętego Józefa – 19 marca,
- Środa Popielcowa,
- Uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła – 29 czerwca,
- Święto Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła – poniedziałek po Zesłaniu Ducha Świętego,
- Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny – 8 grudnia

4. Msze św. w tygodniu: 6³⁰, 7⁰⁰, 18⁰⁰

5. w czasie wakacji: 7⁰⁰, 18⁰⁰

Roraty w Adwencie: 6³⁰

Kancelaria parafialna:

wtorek, środa: 16⁰⁰ – 17³⁰; czwartek, sobota: 8⁰⁰ – 10⁰⁰

Biblioteka parafialna:

czwartek: 17⁰⁰ – 18⁰⁰; niedziela: 9³⁰ – 10³⁰

Poradnia Pomocy Rodzinie:

II i IV środa miesiąca: 17⁰⁰ – 18⁰⁰ – sala na plebanii

Poradnia dla narzeczonych:

I i III wtorek miesiąca: 18⁰⁰ – 19⁰⁰ – sala na plebanii

NABOŻEŃSTWA

Majowe: w tygodniu – po wieczornej Mszy św.,
w niedziele i święta – 17³⁰

Czerwcowe: w tygodniu – po wieczornej Mszy św.,
w niedziele i święta – 17³⁰

Październikowe (róžaniec): 17³⁰

Wielki Post:

Gorzkie Źale: w niedziele Wielkiego Postu – 17⁰⁰

Droga Krzyżowa: w piątki dla dzieci – 16³⁰

dla dorosłych – 17³⁰

dla młodzieży – 19⁰⁰

w niedziele Wielkiego Postu – 16⁰⁰

Pierwszy czwartek miesiąca: Godzina Święta: 17⁰⁰ – 18⁰⁰

Pierwszy piątek miesiąca:

Spowiedź św.: rano 6³⁰ – 7³⁰; po południu 16⁰⁰ – 18⁰⁰

Msze św.: 6³⁰, 7⁰⁰, 17⁰⁰ (dla dzieci), 18⁰⁰

Pierwsza sobota miesiąca:

7⁴⁰ – adoracja Najświętszego Sakramentu

8³⁰ – Msza św. w intencji rodzin parafii, małżeństw
oczekujących dzieci, obrońców życia, tych, którzy
podjęli Dzieło Duchowej Adopcji dziecka poczętego

Nowenna do św. Judy Tadeusza:

28. dzień każdego miesiąca – 18⁰⁰

Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy,

Msza św. z czytaniem próśb: środa – 18⁰⁰

Nabożeństwo fatimskie: niedziela po 13. dniu: maja,
czerwca, lipca, sierpnia, września, października

18⁰⁰ – Msza św. z procesją różańcową wokół kościoła

Wieczór z bł. Janem Pawłem II: I soboty miesiąca – 21⁰⁰

Spowiedź święta:

w tygodniu i w niedziele podczas każdej Mszy św.

Odwiedziny chorych z posługą sakramentalną:

ks. proboszcz: I piątek miesiąca w godz. 9⁰⁰ – 11⁰⁰

księża wikariusze: I sobota miesiąca w godz. 9⁰⁰ – 11⁰⁰